

OBSAH.

PRAŽSKÉ STUDIE GEOFYSIKÁLNÍ. V.

CUKROVKA V ČECHÁCH.

(I. ČÁST HOSPODÁŘSKO-ZEMĚPISNÁ.)

	Strana
I. Cukrovka jako kulturní rostlina, její dějiny se zvláštním zřetelem k Čechám a její zeměpisné rozšíření	9*
II. Přirozené hospodářské podklady pro cukrovku v Čechách	13*
III. Vztah cukrovky k podnebí a půdě, její pěstování, její choroby a škůdcové	18*
IV. Cukrovka jako hospodářský faktor Čech	21*
V. Závěr	31*
Seznam literatury	32*

DODATEK.

Seznam soudních okresů v Čechách	2
Tabulky 1—213	3
Seznam přirozených zemědělských krajín v Čechách podle rozdělení z roku 1871	53
Tabulky 1—11	54
Seznam přirozených zemědělských krajín v Čechách podle rozdělení z roku 1923	58
Tabulky 1—13	59
Tabulka úhrnu země	60

*) Edm. O. v. Lippmann, Geschichte der Rübe (Beta) als Kulturpflanze. Berlin 1922, S. 142.

*) G. Hegl, Illustrierte Flora von Mitteleuropa. München a. J., III. Bd., S. 214 ff.

*) P. Krasser, Zuckerrübe, in „Die Rohstoffe des Pflanzenreiches“ von Jul. v. Wiesner, III. Bd., S. 473—488, Leipzig 1921.

K nim se dříve ještě řepa Elektorál, potomky řepy Imperial, řepa buráková, křížence obvyklé cukrovky s burákem, atd.

Česká nemá významu vypisovati druhy, neboť pěstění se děje čistě výběrem a zpracovává se teprve po zjištění cukrnatosti.

Čá cukrovky se vyžaduje co možná největší obsah cukru při menším výnosu sklizně, pravidelný kuželovitý nebo hruškovitý tvar s malým počtem postranních kořenů a prohlubenin, husté a bílé maso a co nejmenší, málo nad zem vyčnívající krk. Střední váha nemá převyšovati 2/3—1 kg.

Buněčná šťáva cukrovky obsahuje kromě cukru řepového (trinitového cukru) také invertní cukr, malé množství raffinózy, pektinu, arabinózy, galaktózy, xylanu, dextransu, laevulánu, sacharinu, koniferinu, dále různé organické kyseliny jako kyselinu šťavelovou, jantarovou, glutarovou, apidiovou, jablečnou, vinnou, oxyglutarovou, akonitovou, tricarballoylovou a citru-

*) P. Kasper, Österreich. Ztschr. f. Zuckerindustrie, 1898.